

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ณ สถานที่เลี้ยง

พ.ศ. 2544

.....

เนื่องจากปัจจุบันการผลิตเนื้อสุกรเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 29 (พ.ศ.2534) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.2499 ข้อ 2(4) กำหนดว่าสุกรนั้นต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพก่อนฆ่า และต้องมีการตรวจสอบซากสุกรภายหลังการทำการฆ่าโดยสัตวแพทย์กรมปศุสัตว์ เพื่อพิจารณาออกหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์และหนังสือรับรองคุณภาพซากสัตว์ ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ณ สถานที่เลี้ยง ให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว กรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 : ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ณ สถานที่เลี้ยง พ.ศ.2544”

ข้อ 2 : ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 : ในระเบียบนี้

“สวัสดิภาพสุกร”	หมายถึง ความเป็นอิสระของสภาวะทางร่างกายและจิตใจสุกรในขณะที่เผชิญกับสภาพแวดล้อม ทั้งที่มนุษย์กระทำให้เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ
“สุกร”	หมายถึง สัตว์ชนิดพอร์ไซน์ ทุกอายุที่เลี้ยงเพื่อเพาะพันธุ์หรือขุนเอาเนื้อ
“สุกรพ่อพันธุ์”	หมายถึง สุกรเพศผู้หลังเป็นหนุ่ม และที่ใช้ผสมพันธุ์
“สุกรแม่พันธุ์”	หมายถึง สุกรเพศเมียหลังเป็นสาว และที่ใช้ทำพันธุ์
“ลูกสุกร”	หมายถึง สุกรตั้งแต่เกิดถึงหย่านม
“สุกรอนุบาล”	หมายถึง สุกรตั้งแต่หย่านมถึงอายุ 10 สัปดาห์
“สุกรรุ่น - ขุน”	หมายถึง สุกรอายุ 10 สัปดาห์ ถึงส่งโรงฆ่า
“สุกรรุ่น - พันธุ์”	หมายถึง สุกรอายุ 10 สัปดาห์ ถึงคัดทำพันธุ์
“โรงเรือนระบบเปิด”	หมายถึง โรงเรือนที่มีสภาวะแวดล้อมตามธรรมชาติและอุณหภูมิจะแปรไปตามสภาพของอากาศรอบโรงเรือน

“โรงเรียนระบบปิด” หมายถึง โรงเรียนที่สามารถควบคุมสภาวะแวดล้อมให้เหมาะสมกับ
ความเป็นอยู่ของสุกร ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบาย
อากาศ แสงสว่าง และสามารถป้องกันพาหะนำโรคได้

ข้อ 4 : ให้อธิบติกรมปศุสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

ข้อบังคับทั่วไป

ข้อ 5 : บุคลากรที่ดูแลเลี้ยงสุกรต้องผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ ความชำนาญในการดูแลสุกรเป็นอย่างดี
และต้องมีอัตรากำลังของบุคลากรอย่างเพียงพอเหมาะสมกับจำนวนสุกร

ข้อ 6 : เจ้าของหรือผู้ดูแลสุกร ต้องมีการบันทึกข้อมูลการใช้ยาในการรักษาโรคและอัตราการสูญเสียของ
สุกร โดยต้องเก็บรักษาไว้อย่างน้อย 2 ปี เพื่อสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้

ข้อ 7 : การตัดหางและตัดเขี้ยวลูกสุกรควรทำที่อายุไม่เกิน 7 วัน และทำเฉพาะกรณีเพื่อเป็นการป้องกัน
การกัดหางกันหรือการทำให้เกิดการบาดเจ็บของเต้านมแม่สุกร

หมวด 2

การตรวจดูแลสวัสดิภาพ

ข้อ 10 : สุกรควรได้รับการตรวจดูแลสวัสดิภาพอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง

ข้อ 11 : ถ้าสุกรป่วยหรือบาดเจ็บ ต้องได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมและรวดเร็ว โดยมีสัตวแพทย์เป็นผู้ให้
คำแนะนำ และควรแยกสุกรป่วยออกจากฝูงและเลี้ยงไว้ในคอกที่เหมาะสม เพื่อสะดวกในการ
รักษาและควบคุมโรค

ข้อ 12 : สุกรที่พิการหรือป่วยจนไม่สามารถรักษาได้ ให้ทำลายโดยไม่ให้สุกรได้รับความทุกข์ทรมาน

หมวด 3

โรงเรียน

ข้อ 13 : สุกรต้องมีอิสระในการเคลื่อนไหว พื้นที่ในการเลี้ยงต้องมีเพียงพอ เพื่อให้สุกรอยู่อย่างสบาย

ข้อ 14 : วัสดุที่ใช้ในการสร้างโรงเรียนต้องแข็งแรงเหมาะสม ไม่เป็นอันตรายต่อสุกร สามารถทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคได้

- ข้อ 15 : การหมุนเวียนของอากาศ ฝุ่นละออง อุณหภูมิ ความชื้น และแก๊สต่าง ๆ ต้องไม่เกินเกณฑ์กำหนด ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุกรได้
- ข้อ 16 : โรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องสว่างพอให้สุกรทุกตัวมองเห็นกันได้ ถ้าแสงธรรมชาติไม่เพียงพอต้องใช้แสงสว่างจากไฟฟ้าช่วย และต้องให้มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง
- ข้อ 17 : ต้องจัดให้มีโรงเรือนที่เหมาะสม สามารถป้องกันการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ สัตว์ร้ายหรือสภาวะที่มีผลเสียต่อสุขภาพและความปลอดภัยของสุกร
- ข้อ 18 : ควรมีการกวาดเก็บมูลสุกร ปัสสาวะและเศษอาหารที่หกหล่นภายในโรงเรือนทุกวัน เพื่อลดกลิ่นเหม็นและป้องกันแมลงวันและหนู

หมวด 4

เครื่องมือและอุปกรณ์

- ข้อ 19 : ต้องมีการตรวจสอบสภาพการทำงานของอุปกรณ์การเลี้ยงแบบอัตโนมัติที่จำเป็นต่อสุกรทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที มีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดเสียหาย และมีระบบสัญญาณเตือนกรณีขัดข้องโดยตรวจสอบระบบสัญญาณเตือนอย่างสม่ำเสมอ และมีขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อสวัสดิภาพสุกร
- ข้อ 20 : วงจรไฟฟ้าและอุปกรณ์ต้องติดตั้งในลักษณะที่ไม่เป็นอันตรายแก่สุกร และมีระบบการป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร
- ข้อ 21 : ต้องมีอุปกรณ์ให้ความอบอุ่นแก่ลูกสุกร

หมวด 5

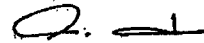
อาหารและน้ำ

- ข้อ 22 : สุกรต้องได้รับอาหารอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง และได้รับสารอาหารครบถ้วนเหมาะสมกับอายุ น้ำหนักและชนิดของสุกรในปริมาณเพียงพอ เพื่อให้สุกรมีสุขภาพแข็งแรงและปลอดภัย
- ข้อ 23 : อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร ต้องมีคุณภาพตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กำหนดการใช้ยา หรือสารเคมีผสมอาหารและน้ำให้สุกรเพื่อป้องกันและรักษาโรค ต้องอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของสัตวแพทย์
- ข้อ 24 : สุกรต้องมีย่านสะอาดกินอย่างเพียงพอทุกวัน

ข้อ 25 : ไม่ควรให้ยา เช่น ยาปฏิชีวนะอย่างเป็นประจำหรือเป็นระบบเพื่อชดเชยการจัดการ หรือการ
สุขภาพที่ไม่ดี

ข้อ 26 : ภาชนะที่ใช้ให้อาหารและน้ำต้องมีรูปทรงเหมาะสม จำนวนเพียงพอ และติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่
เหมาะสมเพื่อป้องกันการปนเปื้อนและการแก่งแย่ง ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุกรได้

ประกาศ ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2544

(นายระพีพงศ์ วงศ์ดี)

อธิบดีกรมปศุสัตว์